

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2025/0431.00

נתיב המזלות 33, פסגת זאב

מספר הוועדה : 66

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ' באלול תשפ"ו (2.9.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה : 9: 50

שעות סיום הוועדה : 17: 36

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

עופר איובי :

מי הבא?

יואל שבת :

מני מציג.

מני רחימוב :

כן, לייזר,

עופר איובי :

אתה מציג? מני.

מני רחימוב :

ככה, מוצעת לנו בחזית הדרומית חצי צידית, חזית צידית

עופר איובי :

על זה איזה אתה מדבר עכשיו, איזה מספר?

עמנואל זלטס :

אחד.

דליה אלפסי :

התנגדויות.

מני רחימוב :

הראשון.

עופר איובי :

הראשון?

יואל שבת :

כן.

עופר איובי :

נתיב המזלות?

יואל שבת:

כן.

דליה אלפסי:

כן.

מני רחמוב:

על תוספת מרפסת זיז, וגם יש לנו מרפסת צל, אני אתן, יש לנו כאן לבקשה הזאת התקבלו שלוש התנגדויות, זה תיק בעצם שהיה פה מרפסת שבנויה בעבירה, הם קיבלו הנחייה, מה זה קיבלו צו מנרגסי שיהרוס את המרפסת הזאת, הוא הלך והרס אותה באופן פרטי. אבל עדיין נשאר, הנה אפשר לראות פה את התמונות, נשאר עדיין קונסטרוקציה כלשהי, והוא מבקש עכשיו להכשיר מה שניתן. מה שניתן, אנחנו המלצנו לאשר לחרוג. המתנגדים, הטענות שלהם זה למריבות שכנים, שהשכן עומד ומקלל את כולם, שהוא לא הרס את כל הקונסטרוקציות שלו, כמו שהוא נדרש ע"פ המחלקה המשפטית, טענות ליציבות הבניין ובטיחות, טענות לפגיעה בתשתיות, בנייה ברכוש המשותף ללא תימוכין קנייניים, פגיעה בפרטיות של השכנים בקומה למטה, חוסר מידע שהוגשה בבקשה, חשש להליך לא תקין, שיש לו קשרים בעירייה ויאשרו לו את זה,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, מבחינת, מבחינת המחלקה המשפטית, הוא כן עשה? הם טוענים את זה, אבל המחלקה המשפטית יש לנו דיווח שהוא עשה מה שביקשו ממנו?

מני רחמוב:

לא, אתה רואה שהוא הרס, אבל הוא לא הרס את הכול.

אריאל גולן:

שמה סוכה זה נראה,

ישראל קלרמן:

מה הם אומרים אבל?

עופר איובי:

מה הדרישה המקצועית של המחלקה המשפטית? הרס? לא הרס?

מני רחמוב:

בהתחלה זה כל זה היה מרפסת אחת (לא ברור).

עופר איובי:

לא, הרס עבורס? כאילו נבנתה בנסיגה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) או לא,

אריאל גולן:

מני, יש סוכה וכאילו,

מני רחימוב:

יש פה, יש פה קונסטרוקציה אתה רואה את הברזל?

אריאל גולן:

הבנתי, עכשיו אני רואה,

מני רחימוב:

הוא היה צריך להרוס את זה.

אריאל גולן:

זה היה נראה כמו סוכה.

מני רחימוב:

הוא יכול לקבל רק חלק קטן מתוך זה, הוא לא, הוא לא הרס הכול.

עופר איובי:

אז הוא לא, הוא לא בעצם, הוא לא ביצע את הצו,

מני רחימוב:

צו בינוי, אוקי, אני לא יודע להגיד.

עמנואל זלטס:

אני יודע ברור.

מני רחימוב:

אני אביא את המתנגדים,

עופר איובי :

אז רגע, אני רואה, אני רואה, איפה אני רואה את כל ה - ?

אריאל גולן :

בארכיב האופטי,

יואל שבת :

זה מבט.

עמנואל זלטס :

(לא ברור).

עופר איובי :

אליעזר, איפה?

(מדברים ביחד ברקע)

אריאל גולן :

הוא אישר להם חיים נרגסי, את השטח הזה.

עופר איובי :

לא, כצורה?

אריאל גולן :

בסדר.

עופר איובי :

ל - 2 מטר, יואל,

אליעזר ראוכברגר :

טוב, תורג'מן מיכל נמצאת?

מני רחימוב :

תורג'מן מיכל.

אליעזר ראוכברגר :

בבקשה תציגי את ההתנגדות.

מיכל - מתנגדת:

שלום לך.

אליעזר ראוכברגר:

גם לך.

מיכל - מתנגדת:

(לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

את יכולה לשבת, לקום, את יכולה לבחור מה שאת רוצה.

יהודה פרוידגר:

מה שאת רוצה,

יואל שבת:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

תדברי נשמע אותך.

יהודה פרוידגר:

אם שומעים, זה לא כאילו.

מיכל - מתנגדת:

שלום לכולם, בוקר טוב. אני נורא שמחה שיש את הוועדה הזאת, ממש ממש שמחה, מאוד מעריכה, שימח אותי לקבל את הזימון. פגשתי פה הרגע את המהנדס המקסים הזה גם, שהראיתי לו גם תמונה שהוא בכלל לא היה מודע לה, אבל שלחתי אותה בהתנגדות.

ישראל קלרמן:

ראינו.

מיכל - מתנגדת:

שהבן אדם יושב פה על המרפסת, לקרב לכם? לא, לא זאת,

מני רחמוב:

אתם רואים את החלק הלבן? שם יש לו תמונה.

עמנואל זלטס:

מי זה?

ישראל קלרמן:

בסדר, מני הבנתי, הוא יושב פה אתה אומר,

מני רחמוב:

הוא יושב פה.

מיכל - מתנגדת:

תראה לו,

מני רחמוב:

זה התמונה,

מיכל - מתנגדת:

זה התמונה.

ישראל קלרמן:

ראינו.

דליה אלפסי:

אוקי, ושם?

מיכל - מתנגדת:

עשיתי פה איזה שרטוט כאן, אני יכולה יש לכם את כל התוכניות, אבל אני עשיתי איזה שרטוט קטן,
ביקשה ממני להגיד לכם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה. עמנואל, בבקשה.

מיכל - מתנגדת:

בגוש 1, אפשר לראות שני בניינים, והוא בנוי בצורה כזאת, יש פה מהנדס שתי כניסות, שהצד השני שלו זה הימני זה מרפסות, קומת קרקע, והצד השני יש את המדרגות שהולכות ב - , של השטח הציבורי. וככה הוא בנוי, כנראה שיש סיבה שבנו את זה ככה. ויום אחד אני יוצאת למרפסת שלי, אני לא הבנתי מה אני רואה, אני ראיתי בן אדם יוצא מהקיר, כאילו מהקיר החיצוני של הבניין, יוצא מהקיר, ופתאום עומד על משהו, אני ממש נבהלתי אני חשבתי שהוא, לא, לא יודעת, איך הוא יצא מהקיר, איך הוא נפל, כמו ישו על המים, לא יודעת, זה היה ממש מוזר. ואז הבנו שהבן אדם פתח,

מני רחמוב :

כל הכחול זה ה - ,

עופר איובי :

הכחול?

מני רחמוב :

זה המרפסת שהם מציעים אותו.

מיכל - מתנגדת :

ואחרי זה הבנו שה - , שבן אדם פשוט פתח את הסלון שלו, ושם, ראיתם את השתי ברזלים בתמונה, שתי ברזלים קיימים עם מרפסת, שם וסגר את זה, ואחרי יום הוא שם כיסא,

אליעזר ראוכברגר :

בואי, בואי תסבירי לנו,

מיכל - מתנגדת :

מה שאפשר.

אריאל גולן :

מה מפריע לך?

אליעזר ראוכברגר :

בואי תסבירי לנו,

מיכל - מתנגדת :

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

מה מפריע לך, לא, מה הוא עשה, מה הוא עשה,

עופר איובי:

למה את מתנגדת?

אליעזר ראוכברגר:

למה את חושבת שהבקשה הזאת לא ראויה,

מיכל - מתנגדת:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

והיא מציקה לך, מפריעה לך,

מיכל - מתנגדת:

אני אעשה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

פוגעת בך.

אריאל גולן:

איפה את גרה?

אליעזר ראוכברגר:

תסבירי לנו.

אריאל גולן:

איפה בבניין, איפה את גרה?

אליעזר ראוכברגר:

תסבירי לנו מה זה בעייתי מבחינתך.

אריאל גולן:

רגע, זה בבניין שלו או ממול?

מיכל - מתנגדת:

לא, ליד,

אריאל גולן:

מה זה ליד?

מיכל - מתנגדת:

זה שתי גושים,

אריאל גולן:

את יכולה להראות לנו,

עופר איובי:

תראי פה, פה,

מני רחימוב:

כן, זה הבניין, פה,

יהודה פרוידגר:

תראי לנו בתמונה,

עופר איובי:

איפה היא גרה? איפה את גרה?

יהודה פרוידגר:

תראי בתמונה, הנה מאחוריך יש,

מני רחימוב:

החלק הזה?

מיכל - מתנגדת:

כן,

עופר איובי:

איפה?

מני רחימוב:

איפה המרפסת שלך שאמרת?

מיכל - מתנגדת:

רגע, איפה הוא?

מני רחימוב:

הנה הכחול, הכחול זה שלך.

מיכל - מתנגדת:

אז שמה,

מני רחימוב:

פה?

מיכל - מתנגדת:

כן,

דובר לא מזוהה:

בינס כן,

מני רחימוב:

פה?

מיכל - מתנגדת:

זה, זה, כן.

עופר איובי:

את בקומת קרקע?

מיכל - מתנגדת:

קרקע כן. עכשיו אני אעשה לכם את זה מהר,

מני רחימוב:

זה,

מיכל - מתנגדת:

כי כתבתי לי נקודות,

מני רחמוב:

מדורג,

מיכל - מתנגדת:

רגע מהר, אני אקריא את זה מהר.

דליה אלפסי:

כן,

מיכל - מתנגדת:

אז לדעתי יש פה עבריון בנייה, שעשה זה, וגם שהעירייה ביקשה להרוס לו את זה, הוא לא הרס, הוא השאיר את כל הברזלים החומים האלה, איך קראת להם?

אריאל גולן:

רלסים.

יהודה פרוידגר:

רלסים.

מיכל - מתנגדת:

כן, הוא פשוט השאיר אותם, בסוף שם איזה ריבוע, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

גברת סליחה, גברת, מיכל.

מיכל - מתנגדת:

עכשיו אני.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שאת לא הבנת, אני חושב שאת לא הבנת מה שאנחנו מבקשים ממך.

מיכל - מתנגדת:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא מבקשים ממך שתתני לנו תיאור,

מיכל - מתנגדת:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

מה האיש ההוא,

מיכל - מתנגדת:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא תפקידך.

יהודה פרוידיגר:

תגידי מה זה מפריע לך,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שום דבר, מה הבעיה שלך? זה תסבירי לנו. מה מציק לך, מה מפריע לך, מה פוגע בך, זה תסבירי לנו.

מיכל - מתנגדת:

אוקי, מהרגע שהוא ישב שמה על הכיסא, זה ממש (לא ברור) המרפסת שלי, אני, אני אין לי קשר עם שכנים,

אליעזר ראוכברגר:

מני, מני תקשיב לה בבקשה.

מני רחימוב:

כן,

מיכל - מתנגדת:

אני לא בן אדם ש - , רב עם שכנים, בקשר עם השכנים וזה, אבל, אני יושבת במרפסת שלי היא הייתה את הילדים שלי, יש לי שתי נשואים הגיעו בשבת, וישבנו שמה במרפסת, וההוא ישב על הדבר

הזה שלו שם, שזה איזה 2 מטר, ומשום מקום, הוא כל היום יושב שמה, אני מתקשה להשתמש במילים, אמרתי לו, אבל יגיד לכם, הוא צועק שמה, סליחה, כאילו "זונה, מכוערת, לא פלא בעלך זרק אותך", והוא עושה לי כל היום ככה, והוא עושה לי כל מיני תנועות עם הידיים שאני לא עושה, והוא כל היום עושה את זה והייתי צריכה להחזיק את אחד הילדים שלי שלא ילך אליו, כי הוא מקלל את אימא שלו, וזה חוזר בכל שישי, ובכל שבת, הוא שם רמקול על הפיסת אדמה שהוא יושב עליה, ביום שישי שם, והוא שם.

אליעזר ראוכברגר:

איפה? איזה שכונה זה?

מיכל - מתנגדת:

בפסגת זאב.

אליעזר ראוכברגר:

יש לכם משטרה באזור?

מיכל - מתנגדת:

מה יש?

אליעזר ראוכברגר:

יש לכם משטרה באזור?

מיכל - מתנגדת:

כל היום המשטרה,

אליעזר ראוכברגר:

אז אם, אם הוא מאיים עליך, ועל הילדים שלך,

מיכל - מתנגדת:

אנחנו לא רוצים להתעסק עם משטרה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא פה משטרה, אנחנו פה מתעסקים, גברת אנחנו פה מתעסקים עם תכנון ובנייה.

מיכל - מתנגדת:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

זה הסמכות שלנו, זה המנדט שלנו, אנחנו לא מתעסקים במריבות בין שכנים,

מיכל - מתנגדת:

זה לא מרבות בין שכנים,

אליעזר ראוכברגר:

ולא מתעסקים בזה שהוא מקלל אותך, או לא מקלל אותך.

מיכל - מתנגדת:

הוא לא היה צריך,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא עושה איומים, או בעיות כאלה, בשביל זה יש משטרת ישראל,

מיכל - מתנגדת:

לא היה צריך לצאת מהקיר שבסלון, זה סלון,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בסדר, דרך אגב אם הוא יבנה.

מיכל - מתנגדת:

תסגרו לו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא יבנה את זה יותר טוב, כי מה? כגובה יחסית.

מיכל - מתנגדת:

לא, אז אני רוצה להגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

ואז לא תראי אותו.

מיכל - מתנגדת:

הוא לא יבנה שם מרפסת, לא יעזור לו כלום, אנחנו נלך עם זה עד הסוף אני אומרת לך, הוא שם שם
רמקולים,

עופר איובי :

שאלה, שאלה,

אליעזר ראוכברגר :

אם את הולכת עד הסוף, בשביל מה באת לפה?

אריאל גולן :

למטה, לפי מה שאנחנו יודעים,

מני רחימוב :

לא, לא,

אריאל גולן :

את למעלה, לא?

מני רחימוב :

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר :

לא, אם את אומרת,

מני רחימוב :

מתנגדת,

אליעזר ראוכברגר :

לפרויקט, ישר,

מני רחימוב :

אתה רואה את האדום?

אריאל גולן :

איפה אחר כך למעלה,

מני רחימוב :

זה העמוד,

עופר איובי:

איפה האדום.

מיכל - מתנגדת:

אבל הדבר הזה,

יהודה פרוידגר:

שמה המרפסת האדום,

מיכל - מתנגדת:

מקולים, ושירי שבת, אני אגיד לך מאיפה הפרומו שלנו.

יהודה פרוידגר:

לא, אני רוצה אולי,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה יש משטרה.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה אולי להגיד לה משהו,

אריאל גולן:

תני לי רגע, ואם נשים לו מעקה, שנייה,

יהודה פרוידגר:

אני רוצה להגיד לך משהו,

מיכל - מתנגדת:

לא יהיה מרפסת,

אריאל גולן:

ואם ישימו לו מעקה בצד פה?

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, אני אמרתי את זה, זה להיפך, מרפסת חייבת להיות מעקה.

מיכל - מתנגדת:

לא יהיה לו מרפסת,

אריאל גולן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

יכולים להגביה את זה קצת.

אריאל גולן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מעניין אותה.

יהודה פרוידגר:

לא, היום הוא יושב על פלטה.

עופר איובי:

לא, אבל הגברת,

יהודה פרוידגר:

ויכול להיות שהוא כנראה,

עופר איובי:

אומרת שב - ,

יהודה פרוידגר:

צריך לעשות את המרפסת עם גדר,

עופר איובי:

אבל הגדר,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי,

עופר איובי:

לא, אבל,

יהודה פרוידגר:

זה יעזור לה,

עופר איובי:

שנייה, שנייה,

מיכל - מתנגדת:

למה שיפתח את הסלון?

יהודה פרוידגר:

זה יעזור לך,

עופר איובי:

הגברת אומרת שבהתחלה בכלל לא היה לו יציאה מהסלון.

מיכל - מתנגדת:

מה פתאום, הוא לקח את הסלון,

עופר איובי:

שנייה, אני רוצה,

מיכל - מתנגדת:

תודה.

עופר איובי:

לעזור לך. היא מה שהיא טוענת, שזה שהיא פותחת את המרפסת, הוא, הוא יוצא החוצה, והוא משקיף עליה, מה ש - , לפני כן,

מיכל - מתנגדת:

הוא ירק עלי,

עופר איובי:

היה חשוף, עזבי, אני מדבר עכשיו את, בדיוק אני מנסה להסביר מה את טוענת.

מיכל - מתנגדת:

כן.

עופר איובי:

וכל הדבר, כל הדברים האחרים לפחות עניינים. את אומרת שזה שהוא פתח את המרפסת משקיף עליך מבחוץ, ולפני כן היה הכול סגור,

מיכל - מתנגדת:

כן,

עופר איובי:

ומקסימום מהחלון היה יכול להסתכל.

מיכל - מתנגדת:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

לא יותר. זה, זה ההבדל בין מה שיהיה למה שקיים.

מיכל - מתנגדת:

עכשיו רק אני אוסיף,

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל מה שאני אם יש מעקה, אז זה לא, אז הטיעון הזה לא קיים.

מיכל - מתנגדת:

הבניין בנוי ככה, שיש קירות, הבניין בנוי שיש הכול קיר, לא ייתכן שבן אדם פתאום יצוץ מאיזה קיר, ייצא מאיזה קיר ויחליט שהוא יושב שמה. הוא יושב אתה יודע מה הוא אומר לשכנים למטה, הוא מסתכל על כל השכנים, הוא נהיה, הוא אומר אני השריף של השכונה, הוא אומר לשכן למטה בשבת מסכן, הוא אומר לו - יא כופר, יא בוגד, אתה צריך להגיד סליחה ביום כיפור, תלך לבית כנסת, למה אתה לא הולך לבית כנסת. הוא מדבר עם השכנה למטה, שהעו"ד מייצג תיכף הוא ידבר. אני הלב שלי נשבר, אני אימא לילדים, יש שמה בחורה צעירה, שכנראה היה לה חבר, והוא לא איתה,

דובר לא מזוהה:

זה לא רלוונטי לנושא.

מיכל - מתנגדת:

בסדר, לא משנה, הוא מקלל שמה, הוא אומר לה מלא דברים, זה בן אדם נוראי, נוראי.

אריאל גולן:

טוב, בסדר. טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הבנו.

מיכל - מתנגדת:

אני אומרת שזה לא חוקי שהוא פתח את הדלת של הסלון.

אריאל גולן:

נכון, את צודקת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

אריאל גולן:

את צודקת.

עופר איובי:

זה מה שאני,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מי זה ליאוניד?

מיכל - מתנגדת:

מה זה הדבר הזה? אני פונה אליכם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, את יכולה אם את רוצה את יכולה להישאר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל את רוצה להישאר לשמוע.

יהודה פרוידגר:

יש לך זכות לענות,

אליעזר ראוכברגר:

אם את רוצה לשמוע גם את ה - , ההתנגדות של האחרים, וגם את התשובה שלו.

מיכל - מתנגדת:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אולי, אולי תשתכנעי מהתשובה, אולי הוא ישתכנע ממנה שאת תגידי,

מיכל - מתנגדת:

לא, מרפסת לא תהיה לו.

אליעזר ראוכברגר:

ליאונד, מי זה ליאונד?

מיכל - מתנגדת:

הוא לא פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא נמצא. מני,

מני רחימוב:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תקריא בבקשה את ההתנגדות של ליאונד, אלא אם כן זהה להתנגדות,

מני רחימוב:

לא, הוא דווקא יש לו טענות אחרות,

אליעזר ראובברגר :

אז תקריא את ההתנגדות,

מני רחיימוב :

אוקי,

אליעזר ראובברגר :

את הטענות שלו,

מני רחיימוב :

ההתנגדות לתוכנית 25/431, טיעונים בנושא יציבות מבנית, בטיחות הנדסית. "אני מתנגד לבניית המרפסת המתוכננת בקומה השלישית מהטעמים הנדסיים והבטיחותיים הבאים, חשש לאור מעומס יתר השלד המבנה, המבנה המדובר הוקם בשנת 1991 ותוכנן לשאת עומסים מסוימים, בהתאם לתקנים שהיו נהוגים באותה עת. תוספת של מרפסת רחבת ידיים בקומה גבוהה, קומה שלישית, המתוכננת, ללא עמודי תמיכה על הקרקע, מעבר מסחרי ובלתי סביר על קירותיו החיצוניים של המבנה, ועל שלד הבניין קיים, פגיעה בתשתיות בדירות הסמוכות בעבר, במהלך עבודות הכנה שבוצעו בנכס, לצורך בניית המרפסת ללא היתר, הוכנסו עמודי ברזל לתוך המבנה, פעולות אלו גרמו לרעידות עזות בדירתי, הנמצאת מעל, הסדקים, ואף לפיצוצים חוזרים, ונשנים בצנרת המבנה, עובדות אלו מעידות על אף, על כך", סליחה, "שכל תוספת בנייה מסיבית במיקום זה מערערת את יציבות המבנה, וגורמת לנזקים תשתיתיים חמורים לדירות השכנות, העדר ביסוס הנדסי הולם בחישוב מהנדס, רק חישובים של חלק הנצמד לסלון של הדירה, חסר חשיבות של חלק הדירה יותר גדול שנצמד לחדר השינה של הדירה, סיכום, לאור גיל של המבנה, והנזקים המוכיחים שנגרמו בעבר כתוצאה מניסיונות בנייה דומים, אני אבקש מהוועדה לדחות את הבקשה ולחילופין להתנות בהצגת חוות דעת הנדסית חיצונית ובלתי תלויה שתבחן את עמידות שלד המבנה כולו לתוספת הנדונה".

אליעזר ראובברגר :

אוקי, כן, אנחנו עושים את זה ממילא כן, ברור.

עופר איובי :

כן, זה ממילא.

מני רחיימוב :

היה ועורך הבקשה פה גם, הוא גם, הוא גם המהנדס, אז עוד דקה הוא,

אליעזר ראובברגר :

בסדר, עוד שנייה הוא ידבר על זה, ניתן לו הרי את זכות התגובה, זה ברור. אחר כך יש לנו פה עוד התנגדות אחרונה, של מר לוי.

אליהו ניסים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

נמצא? בבקשה אדוני.

עופר איובי:

אתה לוי?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אליהו ניסים:

אני אליהו ניסים, אני מייצג,

אליעזר ראוכברגר:

מי? מר לוי?

עופר איובי:

אתה מייצג אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אתה?

אליהו ניסים:

המשפחה שלי, אני לא עו"ד, זה המשפחה שלי.

עופר איובי:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, סליחה.

עופר איובי:

על מה אנחנו מדברים?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא אתה מייצג אותו? אם אתה לא עו"ד, איך אתה יכול לייצג אותו? יש לך ייפוי כוח?

אליהו ניסים:

יש לי ייפוי כוח.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לראות?

אליהו ניסים:

בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

תראה אותו ליועצת המשפטית בבקשה.

אליהו ניסים:

מי זה היועץ המשפטי?

אליעזר ראוכברגר:

אילנית.

יואל שבת:

יועצת במקרה הזה.

אריאל גולן:

לא, היא ממש,

עופר איובי:

עמנואל, זה השכונה שלך.

אריאל גולן:

משהו אחר.

עמנואל זלטס:

מי גילה? מי גילה לך?

עופר איובי:

הייתי אצלך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה שייך גם לבניין?

עופר איובי:

גם יהודה,

יהודה פרוידגר:

מה?

עופר איובי:

השכונה שלך.

אליהו ניסים:

המשפחה שלי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה מהמשפחה שלהם? אוקי, הוא בן משפחה, ולכן הוא מייצג.

עמנואל זלטס:

זהו,

עופר איובי:

לייזר, הוא יכול, קדימה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא בן משפחה, הוא לא,

יהודה פרוידגר:

תדבר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הוא בן משפחה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרתי לו, אבל (לא ברור).

עופר איובי:

אמרנו, מה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בבקשה הכול טוב, הכול בסדר. הכול בסדר, בבקשה אדוני.

אליהו ניסים:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך.

אליהו ניסים:

שמי אליהו ניסים.

אליעזר ראוכברגר:

אליהו ניסים, בבקשה.

אליהו ניסים:

כן, אני מדבר בשם משפחת לוי, בנימין לוי, ויעל לוי,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

אליהו ניסים:

שהם מתגוררים בדירה מספר 2,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז ורק, רק שיירשם,

עופר איובי:

בוא, בוא תראה את זה איפה הם גרים,

אליעזר ראוכברגר:

רק שיירשם מני, שיירשם שהוא הציג לנו,

מני רחימוב:

את הייפוי כוח,

אליעזר ראוכברגר:

ייפוי כוח ואילנית בדקה את זה,

עופר איובי:

מני, איפה הדירה שלו? ביחס לזה.

אליהו ניסים:

דירה מתחת.

מני רחימוב:

מתחת למרפסת,

עופר איובי:

ממש מתחת?

אליהו ניסים:

ממש מתחת. אנחנו הגשנו,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם זה הדירה המקבילה לגברת.

מני רחמוב:

נכון, כן.

עופר איובי:

קרקע.

אליהו ניסים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

קרקע קרקע.

אליהו ניסים:

כן, אנחנו הגשנו בקשה מפורטת, כתב התנגדות ופירטנו שם את ה - , ההתנגדות שלנו מכמה טעמים.
אני לא אחזור על הכול, מן הסתם קראתם את הדברים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אליהו ניסים:

אני אחזור,

אליעזר ראוכברגר:

זה נמצא בפנינו,

אליהו ניסים:

בעיקרי, עיקרי הפרקים. אז דבר ראשון, הסתכלנו על הבקשה, ואני חייב לומר, הבקשה לא הייתה בהירה. בחלקים מסוימים גם יש סתירה בין הצילומים, בין התוכניות, לבין צילומי האוויר, כך שלא היה ברור לגמרי, הבקשה עצמה לא הייתה ברורה לנו לחלוטין, והוא נמצא כאן, אז הוא אולי הוא יוכל גם להעביר כמה דברים. לגבי ה - , הסכמת שכנים, גם כן הסתכלנו בנסח הטאבו, ראינו את ה - , החלק היחסי ברכוש המשותף של כל אחד מהשכנים, ראינו את החתימות שהוא הביא, וזה לא, לפי מיטב הבנתנו, לא תואם את הדרישות של החוק, מבחינת הצורך בלהביא מספר שכנים, או שכמות השכנים, או שהחלק היחסי שלהם ברכוש המשותף, הוא עובר רף מסוים, להבנתי זה לא מתקיים כאן. הדבר השלישי, הוא אולי החשוב ביותר, זה שאישור בקשה כפי שהוגשה לבניית מרפסת כזאת, תפגע באיכות החיים שלנו, באופן משמעותי. אנחנו עוד מבלי להיכנס לכל מערכת היחסים הלקויה בין אישית, בין השכנים, זה דבר שאני אשים אותו בצד כרגע. סבלנו, מאז שאנחנו שם, הרבה מאוד

שנים התנגדויות מהטרדות בלתי פוסקות מלמעלה, כלפי מטה כולל זריקת חפצים, שהגיעו לעברנו, ואני בהמשך אתייחס לדברים יותר. אבל אני מדבר כרגע על הדבר הבסיסי, על חשיפה לאוויר, ולאור שמש, החלק אם אנחנו מסתכלים כאן, אז החלק השמאלי הוא החלק הארי המרפסת של,

אליעזר ראובברגר:

אתה מדבר על ה – ר'?

אליהו ניסים:

כן, זה ר', אני מדבר על החלק העיקרי שלו, זה שמצד שמאל שהוא מסמן כרגע, הוא למעשה יושב על החצר שלנו, על הקרקע שלנו. עכשיו אני הגשתי את תקנות הבית המשותף, עם התשריט המצורף, החלק הזה מוגדר ע"פ התקנון בנספח הטאבו, כקרקע חצר שלנו. מובן וברור, שברגע שיהיה קירו של הדבר הזה, אז אנחנו נאבד את,

אליעזר ראובברגר:

מה זה נקרא קרקע שלנו? הוא שמיים?

אליהו ניסים:

קרקע בוודאי התקנון לפניך,

אליעזר ראובברגר:

למה?

אריאל גולן:

איפה כתוב?

אליעזר ראובברגר:

אתה לא יכול,

אריאל גולן:

איפה כתוב עד למעלה?

אליעזר ראובברגר:

שום דבר,

אריאל גולן:

הוא לא נוגע בקרקע.

מני רחימוב:

לא, הוא לא נוגע בקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא נוגע בקרקע שלך.

מני רחימוב:

לא נוגע.

אליהו ניסים:

הוא לא נוגע בקרקע, הוא יוצר קירוי,

מני רחימוב:

הוא מקרה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול להגיד שהוא, בגלל שהקרקע היא שלך, אז היא שלך עד השמיים.

אליהו ניסים:

שנייה,

דובר לא מזוהה:

אנחנו לא מקרים.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה,

מני רחימוב:

ברור, כן.

דובר לא מזוהה:

בנו שם בלי היתר.

מני רחימוב:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אדון, בתורך תדבר הכול, בוא,

עופר איובי:

ברשותך אני רוצה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל נבין, נבין אותו ואחר כך תוכל,

עופר איובי:

בהחלט.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אין דבר כזה שאם הקרקע שלך, וזה בסדר, זכותך המלאה. אתה לא יכול לטעון שזה עד שמיים שלך. בוא לפי מה שאתה אומר, גם אם משהו יבנה בקומה רביעית, יש שם גם קומה רביעית, שזה בוודאי לא עושה לך שום נזק, (לא ברור) השני, כי זה עד השמיים,

אליהו ניסים:

אז אני אדייק,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא טיעון הגיוני.

אליהו ניסים:

אז אני אדייק את עצמי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אליהו ניסים:

בהקשר של החלק הקטן יותר, זה שיוצא מהמרפסת עצמו, הוא למעשה עולה על מה שמוגדר כ - , יש לנו זכות בגג הרעפים, זאת אומרת מעבר לזכות שלנו, החלק ה - , השטח העיקרי של הדירה שלנו, הוא למטה, יש לנו זכות בגג הרעפים, בהקשר של מה שאמרת,

אליעזר ראוכברגר:

ממתי יש לך זכות? אתה בנית?

אליהו ניסים:

יש, לפי התקנון, כן.

אליעזר ראובברגר:

מה זה נקרא? בנית?

אליהו ניסים:

איד?

יהודה פרוידגר:

ואז מה זה מפריע?

אליעזר ראובברגר:

בנית? רגע שנייה יהודה, בנית את זה? מה זה נקרא זכות? יש לך זכות לבנות שמה?

אליהו ניסים:

כן בוודאי,

אליעזר ראובברגר:

ביקשת היתר בנית, מה? מה עשית עם זה?

אליהו ניסים:

לא,

אליעזר ראובברגר:

זה היום ריק?

אליהו ניסים:

אבל יש לי זכות,

אליעזר ראובברגר:

זה היום ריק?

אליהו ניסים:

יש קורות עץ כאלה.

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

אליהו ניסים:

אבל בעיקרון זה שטח עיקרי,

יהודה פרוידגר:

ומה זה מפריע, מה זה, מה המרפסת שלו מפריע לגג שלך?

עופר איובי:

הוא מוריד אותה?

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא לא מוריד, הוא עושה הלאה.

עופר איובי:

הוא לא מוריד,

אליעזר ראובברגר:

אני אומר,

אליהו ניסים:

יש לי זכות לבנות שם, יש לי זכות לבנות שם.

עופר איובי:

יש לי שאלה,

אריאל גולן:

אבל גם לו,

עופר איובי:

רק הבהרה, אתם מתנגדים לכל גודל, או שלגודל מסוים?

אליהו ניסים:

אנחנו מתנגדים,

עופר איובי:

תגיד לי מה יוצא סתם, סתם, חצי מטר, היית גם מתנגד?

אליהו ניסים:

אז אני אומר לך, התשובה האמיתית וכנה,

עופר איובי:

אמיתי.

אליהו ניסים:

מתנגדים בתוקף (לא ברור) הזאת כפי שהוגשה.

עופר איובי:

לא,

אליהו ניסים:

אם בעתיד,

עופר איובי:

לא, אני שואל שאלה,

אליהו ניסים:

אם בעתיד,

עופר איובי:

תענה לי על השאלה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא עופר, הוא ענה לך.

אריאל גולן:

יש לי שאלה, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מתנגד לבקשה כפי שהוגשה.

עופר איובי :

זאת אומרת אם רגע, סליחה רגע, אם, אם היא תוגש עכשיו, עם גודל מסוים אחר,

אליעזר ראוכברגר :

אז הוא יבדוק את זה,

עופר איובי :

יותר מתאים, אתה לא תתנגד?

אליעזר ראוכברגר :

לא, הוא לא אמר,

אליהו ניסים :

אז אני,

אליעזר ראוכברגר :

הוא אמר אני אבדוק, יכול להיות,

עופר איובי :

זאת אומרת יש מצב,

אליהו ניסים :

אני אבחן אותה, ויש פה עוד בעיות.

עופר איובי :

אוקי, סתם לדעת.

אליהו ניסים :

יש פה עוד בעיות, שאני מיד אגע הם.

אליעזר ראוכברגר :

תן את זה למבקש.

אריאל גולן :

מה?

אליעזר ראוכברגר:

המבקש הוא איש מקצוע, תן לו.

אריאל גולן:

שנייה אחת.

אליהו ניסים:

אז אני אומר לגבי הנושא, לגבי הנושא של הקירוי, אז אמרת, אוקי, זה לא זכות עד לשמיים, אבל מובן שברגע שיש קירוי ממש קומה מעל, זה לא קומה רביעית, אז זה ייצור חשכה, עכשיו מקורות האור שלנו, בכל החלק הזה, ואתם מוזמנים להגיע אלינו, ולראות, הם בדיוק שתי חלונות, מכאן,

אליעזר ראוכברגר:

מה גודל החצר שלך? קרקע?

אליהו ניסים:

יש לי כאן את הזה, אני לא יודע בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

בערך,

עופר איובי:

בגדול, 20 מטר?

אליהו ניסים:

40 מטר,

עופר איובי:

40?

אליעזר ראוכברגר:

בערך, כמה זה? 5 מטר, או 30 מטר?

אליהו ניסים:

זה כ – 40 מטר הכול, כל ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בכמה הוא מקרה מתוך זה?

אליהו ניסים:

תשאל אותו, אני חושב שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

כמה אתה,

אליהו ניסים:

מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל כשאתה בא להתנגד, אתה צריך לבוא עם נתונים.

עופר איובי:

אבל אתה יודע מה הגודל, ראית את הבקשה.

אליהו ניסים:

אז לפי מה שראיתי מקודם,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מתנגד לרבע, או שליש,

עופר איובי:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה,

עופר איובי:

לא ראיתי את הבקשה, אני שואל אותך,

אליהו ניסים:

לא, הבקשה שהוא הגיש, לא ראית?

עופר איובי :

כמה?

אליעזר ראוכברגר :

רגע, שנייה, כמה הוא מקרה לך?

אליהו ניסים :

אז אני,

אליעזר ראוכברגר :

אם הוא מקרה מתוך ה – 40 מטר הוא מקרה לך 30 מטר זה דין אחד. אם הוא מקרה לך 5 מטר, זה דין שני.

אליהו ניסים :

אז אני אומר לך לכאורה יש פער בין התשריטים שהם מקרים הרבה יותר, כמו התשריט שהראו כאן קודם, לבין מה שכתוב בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר :

אוקי, סליחה, אז סליחה,

עופר איובי :

הם לא יכולים לקרות יותר ממה שניתן,

אליעזר ראוכברגר :

עופר, עופר, בוא נשאל את הדרג המקצועי.

אליהו ניסים :

השאלה קודם כל למה זה,

אליעזר ראוכברגר :

מני, מני, תיתן לי אתה את התשובה לזה.

עופר איובי :

מני, בבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עופר איובי:

מאיפה הם יכולים לצאת?

אליעזר ראוכברגר:

כמה? כמה הוא מקרה לו? שליש, רבע, 10%, כמה?

מני רחימוב:

הגינה היא כ – 40 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זה הבנו.

מני רחימוב:

השטח שמתקרה זה 12 מטר, 13 מטר,

עופר איובי:

לפי מה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

בערך,

עופר איובי:

הבקשה?

יהודה פרוידגר:

שליש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, רבע,

עמנואל זלטס:

רבע,

יהודה פרוידגר:

12, 13,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עופר איובי:

שליש, שלישי,

יהודה פרוידגר:

כמעט 13 על 40.

עופר איובי:

שליש.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, שלישי ככל היותר.

עופר איובי:

כן.

אליהו ניסים:

עכשיו אני מבקש להסב את תשומת ליבכם לכך שאותו שלישי למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה בוא ניתן לאדון,

עופר איובי:

רגע שנייה, בוא, זה לא,

יהודה פרוידגר:

אם יש לך זכויות בגג, מה מפריע לך המרפסת בגג?

מני רחימוב:

אין לו זכויות בגג.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

אריאל גולן:

יש לי שאלה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

אריאל גולן:

אני שואל אתכם, רגע שנייה אילנית,

יהודה פרוידיגר:

לא, אני רוצה לשמוע אותו.

אריאל גולן:

בתקנות, בתקנות בית משותף כתוב סעיף,

מני רחימוב:

זה גינה.

אריאל גולן:

כל אחד (לא ברור) הדירות יהיה זכאי להוסיף תוספת מעל דירתו על השטח הצמוד לדירתו, כפי שביום חתימת תקנון, הבנייה תתבצע ע"פ שיקול דעתו הבלעדי של הבונה, באופן המתאים שימצא לנכון, כאשר הסכמתם של יתר חוכרי הדירות הבית, ניתן בכך מראש בכפוף לכל דין.

עופר איובי:

יפה.

אריאל גולן:

וכאמור להלן, זאת אומרת כל אחד,

עופר איובי:

אבל אין לו, אין לו את ההסכמה.

אליהו ניסים:

זה לא שטח צמוד,

אריאל גולן:

לא,

עמנואל זלטס:

הוא לא צריך,

אריאל גולן:

הוא אומר לך לא צריך הסכמות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא צריך.

אליהו ניסים:

אין לו שטח צמוד, לא, אין שטח צמוד.

אריאל גולן:

לא, הבית שלו,

אליהו ניסים:

מה?

אריאל גולן:

הבית שלו.

עופר איובי:

זה לא נכון, זה לא,

מני רחימוב:

מרפסת,

עמנואל זלטס:

תשובה,

מני רחימוב:

למרפסת,

אריאל גולן:

למה? למה לתת לך הסכמה לבנייה?

עמנואל זלטס:

הגדרת התקנון,

מני רחימוב:

המרפסת הזאת אנחנו לא צריכים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אנחנו לא שם,

מני רחימוב:

גולן,

עופר איובי:

זה לא המקרה, זה לא המקרה.

מני רחימוב:

מרפסת אנחנו לא צריכים תימוכין קנייניים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו במרפסת,

מני רחימוב:

זה מרפסת זיז, לא על זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא על שטח משותף.

מני רחימוב:

נכון, אין פה, אין פה שטח משותף,

מיטל שניאור:

את האמת את התכנון דירה הוא יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי :

לא, הוא אמר משהו בשטח משותף אבל, המרפסת, לא לוקחים גג, זה לא גג ברכוש המשותף. הוא רוצה מרפסת,

עופר איובי :

לייזר, לייזר,

עו"ד אילנית מיכאלי :

הוא רוצה לצאת עם מרפסת,

עופר איובי :

לייזר,

אליעזר ראוכברגר :

אני איתך,

עופר איובי :

בוא נשמע את המבקש,

עו"ד אילנית מיכאלי :

(לא ברור) מרפסת זיז,

אליעזר ראוכברגר :

שנייה, בוא ניתן לו לסיים.

עופר איובי :

יש פה הסכמה,

אריאל גולן :

(לא ברור) לבנייה.

מני רחימוב :

לא, יש עוד,

אליהו ניסים:

אני לא סיימתי.

עופר איובי:

עוד לא סיימת?

אליהו ניסים:

לא,

אריאל גולן:

הייתה פה הסכמה של הבנייה,

עופר איובי:

חבר'ה תנו לו לסיים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא לכל דבר.

אריאל גולן:

לא מצב קנייני, בוא תקן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מצד קנייני, זה בדיוק העניין. בדיוק העניין, ההסכמה קניינית, אנחנו בודקים,

אריאל גולן:

וזה לא רק הסכמה קניינית, יכול להיות גם הסכמה תכנונית.

אליעזר ראובברגר:

אילנית, בואי ניתן לו לסיים, ואחר כך,

אליהו ניסים:

לפי שיקול דעתכם.

מיטל שניאור:

בהתנגדות שאתם תחליטו.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה תסיים,

אליהו ניסים:

אוקי, אז אני אמשיך מאיפה שהתחלתי, זה אמנם,

אליעזר ראוכברגר:

צביקה,

אליהו ניסים:

דיברת על שליש, אבל השליש הזה, השליש הזה בדיוק יושב על מקורות האור היחידים, שתי מקורות אור שיש לנו בנקודה הזאת, שזה למעשה חלון אחד שיוצא מחדר השינה, וחלון נוסף שיוצא מהסלון הצידה. וזה בדיוק יושב,

אליעזר ראוכברגר:

מה העומק? מני.

מני רחימוב:

העומק הוא לא, הוא לא כל כך, אני אגיד לכם,

אליעזר ראוכברגר:

מה העומק?

מיטל שניאור:

מה עומק המרפסת?

מני רחימוב:

80 ס"מ ב - , בסלון,

מיטל שניאור:

איפה שהחלון שלו.

מני רחימוב:

כאן, סלון 80 ס"מ ופה זה יותר, פה זה 3.5 מטר,

דובר לא מזוהה:

כן, אבל בנישה.

אליהו ניסים:

תראה איפה החלונות שלי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אדון שנייה, עכשיו אני מדבר. ואיפה החלונות? אחד פה, אחד פה.

מני רחימוב:

יש פה חלון מתחת לחדר הזה, שזה אותו חלון בעצם, שזה פה 3.5,

יואל שבת:

צריך להביא,

מני רחימוב:

ופה זה, פה זה החלון של הסלון, הוויטרנה זה 80 ס"מ.

אליהו ניסים:

יש חלון מהצד,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה החלון הימני?

מני רחימוב:

ויש פה עוד חלון גם, שזה 2.5. זה גם, למטה זה אותו דבר, זה העתק.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי טוב,

אליהו ניסים:

מעבר לפגיעה באיכות החיים מובן לחלוטין שאישור של המרפסת הזאת גם יפגע בערך הנכס שלנו באופן משמעותי. ממה שאנחנו רואים ההתנהלות של המבקש היא לא בתום לב, תוך כדי שהוא מגיש את הבקשה הוא מפרסם את הדירה שלו למכירה, עם אופציה להוצאת מרפסת, וגם שלחנו לכם את התיעוד של הדבר הזה. הוא מבקש פה לייצר ערך להשביח או להגדיל את ערך הנכס שלו על חשבוננו, זה דבר שהוא לחלוטין לא מקובל עלינו, שלחנו לכם גם את ההתחייבות שהם נתנו להסרת הרלסים, הם קיבלו שנה של אורכה מעיריית ירושלים היועץ המשפטי, ההתחייבות הזאת עד היום,

עד היום לא בוצעה, ש – 3 שנים חלפו מהמועד האחרון שבו הם התחייבו לבצע את הדבר הזה, 3 שנים, ומה קורה ב – 3 שנים האלה? הם לא ממתינים, אלא בניגוד גמור למה שהם התחייבו בכתב, הם עושים שימוש יום יומי במרפסת הזאת, יוצאים החוצה, יושבים עליה, מעשנים, תולים עליה כביסה, הדברים האלה גם תועדו על ידינו, גם הגשנו לכם אותם, ויש לנו תיעודים נוספים כולל מאתמול, וכולל החודש האחרון, יום יומי, הם יוצאים החוצה, עושים שימוש במרפסת, הם לא הזכירו את הרלסים, כפי שהם התחייבו לעיריית ירושלים, למרות שהם קיבלו אורכה של שנה שלמה לעשות זאת, ועוד 3 שנים חלפו מאז, מאז יוני 2023. עכשיו הם הגישו את הבקשה הזאת, ואנחנו מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

אליהו ניסים:

לדחות אותה על הסף.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

אליהו ניסים:

ולא לאפשר פגיעה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה, סיימת. כן, אדוני, שמך?

רוני לורי:

רוני לורי,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, תשיב להתנגדויות, תסביר לנו למה אתה חושב שהבקשה היא כן תקינה וראויה.

רוני לורי:

קודם כל משפחת לוי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, משפחת לוי זה מי שמדבר,

יהודה פרוידגר:

מתחת שלו, מתחת.

עופר איובי:

מתחת כן,

רוני לורי:

המתנגד שיבוא בידיים נקיות, כל הבנייה הזאת פה, (לא ברור).

אליהו ניסים:

לא נכון.

רוני לורי:

(לא ברור) את הדירה כולה,

אליהו ניסים:

זה פשוט לא נכון.

יהודה פרוידגר:

יהיה לך זכות לענות לו,

אליהו ניסים:

לא, הוא,

יהודה פרוידגר:

יש לך זכות לענות אחריו.

אליהו ניסים:

אוקי,

יהודה פרוידגר:

אחרי שהוא מסיים יהיה לך זכות.

רוני לורי:

ולכן המרפסת פה היא בכלל לא משמעותית. הוא מחשיך את כל הדירה וכל הבנייה שהוא עשה פה, ורואים את זה בתצלום אוויר, לא,

יואל שבת:

בתצלום אוויר, אני לא רוצה רעפים.

רוני לורי:

מה?

יואל שבת:

רוני, אני בתצלום אוויר, אני לא רוצה רעפים.

רוני לורי:

לא משנה, זה מכוסה.

יואל שבת:

לא, זה משנה, כי אמרת גג רעפים,

רוני לורי:

יש שם בחלק רעפים.

מיכל - מתנגדת:

אין רעפים.

רוני לורי:

אין?

מיכל - מתנגדת:

אין בכלל רעפים,

עמנואל זלטס:

בוא נפתח שנייה,

רוני לורי:

אני ראיתי רעפים,

מיכל - מתנגדת:

יש רק את המרפסת שלו,

אליעזר ראוכברגר:

תעלה תצ"א, מני, תעלה תצ"א.

מני רחימוב:

זה, זה מאתמול.

ישראל קלרמן:

תראה תצ"א, תראה תצ"א.

מני רחימוב:

זה מאתמול.

עופר איובי:

איפה רעפים? איפה אתה רואה רעפים?

אליעזר ראוכברגר:

איפה אתה רואה רעפים?

מני רחימוב:

יש פה, זה פירקו, זה נראה כאילו פירקו, זה כל,

מיכל - מתנגדת:

זה לא כאילו, אין שם,

אליהו ניסים:

לא אמרו שאין רעפים,

מיכל - מתנגדת:

הם פירקו,

אליהו ניסים:

זה של הדירה שלנו,

מני רחימוב:

עזוב שטח.

רוני לורי:

הם פירקו את זה יכול להיות בגלל הצו שלהם.

מיכל - מתנגדת:

לא, לא.

רוני לורי:

אני לא יודע,

מיכל - מתנגדת:

אני מכירה את המקום, הייתי שם (לא ברור) פעמים.

רוני לורי:

אני עכשיו אפרק אותו.

מיכל - מתנגדת:

אבל זה מאתמול, זה מאתמול.

רוני לורי:

גם לו, וגם לכם.

עופר איובי:

תגיד, למה לא פירקתם את כל הרלסים מהמצב?

רוני לורי:

כי הוא רצה להשתמש בזה,

עופר איובי:

מה זה רצה? מה? מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

מני, ממתי התמונה הזאת?

אליעזר ראוכברגר:

ממתי התמונה הזאת?

ישראל קלרמן:

ממתי התמונה הזאת?

מני רחימוב:

זה אני אתמול הוצאתי מה – GIS,

ישראל קלרמן:

לא, מתי ה – GIS,

אליעזר ראוכברגר:

ממתי?

ישראל קלרמן:

אתה יכול לראות,

אליעזר ראוכברגר:

ב – GIS תאריך.

ישראל קלרמן:

שנה.

מני רחימוב:

זה 25.

ישראל קלרמן:

25 אין רעפים, רוני,

אליעזר ראוכברגר:

נו, אמרתי לך שזה לא מהיום.

אליהו ניסים:

תגיד,

רוני לורי:

זה לא שנה, הרבה יותר משנה, לפחות שנה, כן.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

לא, התמונה היא מלפני שנה. מה שהיה לפני קודם,

מיכל - מתנגדת:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כי יש תאריך בתמונה.

עופר איובי:

יש מתחת רעפים,

אליעזר ראוכברגר:

מתי צילמו את זה.

מיכל - מתנגדת:

אולי בודדים, הם, הם שמו את הרעפים, אחרי שהוא שם את הרלסים האלה, כי הוא היה זורק להם זבל למטה.

מני רחימוב:

רגע, השאלה, השאלה היא אם הרעפים האלה, זה בהיתר לשים אותם, או שזה לא בהיתר ששמתם?

אליהו ניסים:

אין רעפים, לא קיבלנו מעולם צו הריסה וזה לא, זה פשוט לא רלוונטי. במקום לדבר על הבקשה שלו, הוא מדבר עלינו.

מני רחימוב:

לא, אם אתה,

רוני לורי:

זה גם אין קשר, אין קשר.

אליהו ניסים:

אתה התחייבת להסיר את הרלסים, נשארתי, למה לא הסרת לי רלסים? למה לא הסרת את הרלסים? זאת הייתה השאלה,

מיכל - מתנגדת:

כי הוא יושב שם,

רוני לורי:

רלסים אני,

עופר איובי:

ממתי הצו הזה?

רוני לורי:

רלסים, אני לא הייתי,

מיכל - מתנגדת:

שנה,

רוני לורי:

(לא ברור) בכל מקרה לפרק את זה,

עופר איובי:

שתיים, והרלסים האלה קיימים מ – 2022?

מיכל - מתנגדת:

הנה פה,

אליהו ניסים:

מ – 2022 קיבלו אורכה למשך שנה, הדיון היא מ – 23 להסיר אותם,

אליעזר ראובברגר:

טוב, סליחה אתה סיימת.

מיכל - מתנגדת:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גם את סיימת. עכשיו רק הוא, יהיה לכם זכות תגובה, כן.

רוני לורי:

את הרלסים, אני לא הייתי אז בתמונה. אני הסברתי בכל מקרה את הרלסים הוא צריך לפרק לגמרי. גם אם הוא ירצה לבנות מרפסת, כיוון שהרלסים שם לא בלתי חוקיים, הוא יצטרך להכניס רלסים, כמו שצריך.

יהודה פרוידגר:

לא מספיק עמוק.

רוני לורי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

רוני לורי:

בכל מקרה אני אמרתי לו מראש,

אליעזר ראוכברגר:

רק שיש בתי כנסת,

רוני לורי:

אמרתי לו מראש שהוא יהיה חייב, גם כשהוא ירצה לבנות, הוא חייב לפרק את הרלסים לגמרי, לעשות. עכשיו לגבי ה - , לגבי השכנה השנייה, מה שאני מציע,

ישראל קלרמן:

עופר, עופר,

רוני לורי:

אני מציע קיר מבנה זכוכית.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה מציע?

רוני לורי:

קיר לבני זכוכית בגובה של 2 מטר,

מיכל - מתנגדת:

לא יהיה לו מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

ומה יהיה,

רוני לורי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

ומה יהיה, ומה יהיה עם החלונות שאתה מאציל עליהם, מחשיך להם,

יואל שבת:

כמה חלונות?

רוני לורי:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

לא, זה זה, זה רחוק יותר.

אליעזר ראוכברגר:

למה שלא, למה שלא תצמצמו?

רוני לורי:

לא, אני מתכוון (לא ברור) שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

למה שלא תצמצם את הרוחב? אתה מדבר על 3.85, 3.85 זה המון המון, המון, למה לא תצמצם את זה? שנייה, עופר, ישראל. מני,

מני רחמוב:

1, 2, 3,

אליעזר ראוכברגר:

מני, תצמצם רגע שנייה את ה - ,

מני רחמוב:

רוני, רוני,

אליעזר ראוכברגר:

את המרפסת,

מני רחמוב:

טיפה, מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

תצמצם שנייה רגע את המרפסת.

עופר איובי:

להקטין את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

כך שזה, איך אומרים?

יואל שבת:

2 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

שזה פחות יאציל ויחשיך על ה - ,

מני רחמוב:

נגיד,

אליעזר ראוכברגר:

החלונות,

יואל שבת:

2 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

2 מטר, 1.80 מטר, משהו כזה,

יואל שבת:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מני רחמוב:

בוא נעשה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה רגע,

יואל שבת:

כרגע זה 2.5,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה 3.5,

יואל שבת:

2.5.

אליעזר ראוכברגר:

הנה כתוב,

מיכל - מתנגדת:

איך בכלל בן אדם,

מני רחמוב:

לא, 2.5 זה כאן, 3.5 זה ככה.

אליהו ניסים:

עוד לא,

יואל שבת:

אנחנו רוצים לשם, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אז נותנים את זה.

מני רחימוב:

לייזר, אי-אפשר, בעומק אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

שיוריד את זה ל – 2, 2, 2, 1.80 מטר.

עופר איובי:

מה זאת אומרת?

יואל שבת:

1.80 מטר.

מני רחימוב:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מיטל שניאור:

למה בעומק אי-אפשר?

מני רחימוב:

שנייה, שנייה.

יהודה פרוידגר:

כי צריך להיות עם ה - ,

מני רחמוב:

כי אז הוא לא,

יהודה פרוידגר:

,80

מני רחמוב:

לא יהיה לו את ה - , כל הקדימה,

דובר לא מזוהה:

תעשה לו לפחות 1.80 מטר, שיהיה (לא ברור).

מני רחמוב:

ככה?

אליעזר ראוכברגר:

עוד, עוד, עוד,

יואל שבת:

1.80 מטר תעשה.

מיכל - מתנגדת:

כל האנשים שמה מוציאים שמה עם הסוכה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

מיכל - מתנגדת:

רק (לא ברור), אין לא יהיה לו, לא יהיה לו כלום. אני גם אגיע איתו, אני אתחבר אליו, ואני אגיע איתך עד (לא ברור), זה בן אדם, זכות שלנו,

אליהו ניסים:

אנחנו לא בני אדם? לא דיירים?

מיכל - מתנגדת:

ישב במרפסת עם הילדים שלי, והוא עושה לנו תנועות גנאי וצועק ומתקשר,

יהודה פרוידגר:

לשים קיר,

מיכל - מתנגדת:

לא רוצים קיר,

יהודה פרוידגר:

2 מטר,

מיכל - מתנגדת:

לא רוצים שהוא יהיה שם, שיעזוב את השכונה.

יהודה פרוידגר:

הוא לא יכול לראות אתכם בכלל.

מיכל - מתנגדת:

הוא לא יבנה,

יואל שבת:

מטר וחצי.

יהודה פרוידגר:

2 מטר.

יואל שבת:

תוריד, מני,

מיכל - מתנגדת:

אני אגיד לכם מה הוא אמר,

יואל שבת:

מטר וחצי,

מיכל - מתנגדת:

אני אגיד לכם מה הוא אמר לנו?

יהודה פרוידגר:

מעקה, 2 מטר, (לא ברור) מטר.

מיכל - מתנגדת:

אמר לנו לפני שבוע, הוא אומר לפני שבוע, הוא מדבר עם השכנים, הוא אמר שאנחנו סתם מבזבזים זמן לבוא לפה, כי אתם כבר החלטתם, ותהיה לו מרפסת, ולכן הוא לא הגיע,

דובר לא מזוהה:

זה לא מרפסת,

מיכל - מתנגדת:

למה הוא לא הגיע?

יהודה פרוידגר:

הוא שלח (לא ברור).

מיכל - מתנגדת:

לא, הוא יכל לבוא,

יואל שבת:

לייזר, בוא ניכנס לדיון פנימי.

מיכל - מתנגדת:

הוא אומר - אין צורך כבר אישרו לו.

מני רחימוב:

מי אישר לו?

מיכל - מתנגדת:

הוא אמר שאישרו לו,

יואל שבת:

עוד משהו? עוד משהו?

אליעזר ראוכברגר:

שמענו, גברתי רוצה לומר עוד משהו?

עופר איובי:

אתם רוצים להשיב? שואל היושב ראש, מה?

אליעזר ראוכברגר:

גברתי רוצה לומר עוד משהו?

אליהו ניסים:

אני לא קיבלתי פה שום הסבר, לאף אחת מההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אם אתה רוצה לומר עוד משהו?

עופר איובי:

כן, הוא רוצה להגיד על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

שיגיד,

עופר איובי:

תגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אליהו ניסים:

אני אומר, לא, לא קיבלנו הסבר, איך הדבר הזה יכול בכלל לעלות. איך יכול להיות שהנכס שלנו ייפגע, איכות החיים שלנו תיפגע, קרני השמש שלנו ייחסמו, נתיבי האוויר שלנו ייחסמו, והכול כדי שהוא יקבל אקסטרה יותר ממה שהוא צריך.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה רבה, ניכנס לדיון פנימי.

מיכל - מתנגדת:

אני רוצה להגיד,

מני רחמוב:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הדיון, בבקשה כן.

מני רחמוב:

סליחה, שאלה, רוני, רק תן לנו תגובה לגבי מה שכתב המתנגד לגבי ה - , הקונסטרוקציה שם.

רוני לורי:

לא, אני אמרתי, לגמרי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

יהודה פרוידגר:

שהוא מפרק את הרלסים הישנים, ועושה רלסים חדשים.

עופר איובי:

ואז הם (לא ברור) את הרלסים?

אליעזר ראוכברגר:

זה תנאי להיתר.

עופר איובי:

מתי הוא (לא ברור)?

רוני לורי:

הרלסים האלה,

אליעזר ראוכברגר:

בואו, בואו, עופר,

רוני לורי:

אמרתי לו שהוא יהיה חייב לפרק.

עופר איובי :

4 שנים,

אליעזר ראוכברגר :

אבל עכשיו הוא יכול (לא ברור) בהיתר, בשביל מה אנחנו דנים בהיתר? שיפרק את הישן, ויעשה חדש.

אליהו ניסים :

זה לא קשור לרלסים, המתנגד פה,

אליעזר ראוכברגר :

גברתי, גברתי, את רוצה לומר עוד משהו? אני שואל,

מיכל - מתנגדת :

תשמע, לא, סליחה לא תשמע. אני עבדתי במערך של בתי המשפט יותר מידי שנים, זה מזכיר לי תיקים פליליים שיש פה איזה עבריון, ויש פה עבריון בנייה, שפתח דרך קיר סלון, תלה איזה ברזלים, יושב שמה, זה עבריון בנייה, וגם שאמרו לו להרוס את הברזלים האלה, הוא לא הרס. הוא יושב שמה על הכיסא, ומספר לכולם שתיכף כבר נתנו לו אישור לבנות מרפסת, יש פה עבריון, ואתם מנהלים דיון כמו בבית משפט, במקום לתת לו עונש לפרק את הברזלים, ולסגור את הקיר הזה, ולחזור חזרה לסלון שלו, אתם בעצם דנים היום בבקשה, איך לתת לו איזה פרס, או לעזור לו, בוא ניתן לו לבנות מרפסת. יש פה עבריון, וזה תיק פלילי, והבן אדם הזה צריך לקבל עונש, וקנס, ובמילים של בתי משפט וגם עבודות שירות על כל מה שהאנשים האלה מתחננו, ואני,

אליעזר ראוכברגר :

מאה אחוז.

מיכל - מתנגדת :

עוברים פה,

אליעזר ראוכברגר :

תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי.

מיכל - מתנגדת :

אנחנו לא נסבול יותר.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי.

מיכל - מתנגדת:

אני לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה,

מיכל - מתנגדת:

לראות את הבן אדם הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו רוצים,

מיכל - מתנגדת:

(לא ברור) יותר מידי.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה, תודה רבה לכולם.

מיכל - מתנגדת:

לא רוצה לראות אותו פה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, הדיון הסתיים, ניכנס לדיון פנימי.

מיכל - מתנגדת:

תודה.

אליהו ניסים:

תודה רבה.

מיכל - מתנגדת:

אם חלילה ייתנו לו אישור חלילה,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, הדיון הסתיים,

מיכל - מתנגדת:

אנחנו נמשיך, תודה.

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, הדיון הסתיים.

מיכל - מתנגדת:

תודה לכם, אנחנו לא נוותר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, לאור מה ששמענו, מני, אתה רוצה להתייחס?

מני רחימוב:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

מני רחימוב:

אז קודם כל אני אתחיל מכמה נקודות,

אליעזר ראוכברגר:

יואל, יואל,

עופר איובי:

חבר'ה תנו לו,

מני רחימוב:

גם לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, אנחנו באיחור גדול, בוא,

מני רחמוב:

לא, לא, גם טענה שעלתה לצד השני, זה לא ניתן, סטייה ניכרת, הוא לא יכול לעשות את זה בצד השני. לגבי המצב הזה, זה תיק שהיה התייעצות קודמת איתי של חיים נגרסי שלח אותם, והצו הריסה זה היה שנתנו להם, ואמרו להם בואו תראו, עם תוכנית מה שאתם יכולים ואז הם עשו את מה שצריך.

עופר איובי:

הם לא הרסו את מה שצריך.

מני רחמוב:

מה?

עופר איובי:

אבל לא חשוב, כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה? הוא לא אמר הרסו,

מני רחמוב:

הנה, הנה,

אליעזר ראוכברגר:

עשו,

עופר איובי:

עשו או הרסו?

מני רחמוב:

עשו, עשו מה שצריך, הם הגישו עכשיו את הבקשה, אוקי. לגבי, אז כמובן כל הקונסטרוקציה היא לא נהרסה, לגבי החשש, לגבי החשש של היציבות, עורך, עורך הבקשה הצהיר פה, שהוא, הוא מתכנן אגב השלד, שלא יכול, שאי-אפשר, המרפסת לא יכולה להישען על הרלסים האלה, שיוציאו אותם ויעשו חדשים, זה לגבי זה, הוא מביא גם הצהרת מהנדס, וחשובים סטאטיים. לגבי הפגיעה בתשתיות, אני לא ראיתי איזה פגיעה בתשתיות. לגבי הקירוי, אם הוועדה חושבת שנכון לצמצם, אז זה יכניס יותר שמש, זה גם בחזית דרומית, עם זוית, אז אם נצמצם את המרפסת, זה יוכל לתת להם יותר אור,

עופר איובי:

מה זה לצמצם? עד כמה?

מני רחימוב:

מטר וחצי. כאן, בחצי,

עופר איובי:

של ה – 80?

מיטל שניאור:

במקום 2.5,

מני רחימוב:

לא, לא, במקום 2.5 על מטר וחצי, מצמצמים אותו במטר, ואז יוכל (לא ברור) הדירה שלו. לגבי תימוכין קנייניים, על מרפסת זיז אנחנו לא דורשים תימוכין קנייניים, אין פה שטח משותף. פגיעה בפרטיות, אנחנו נוכל לדרוש מעורך הבקשה לשים פה קיר רפפות של 1.70 מטר, כדי שלא יתצפת על הגברת למטה,

יהודה פרוידגר:

אפילו 2 מטר,

מני רחימוב:

כדי למנוע, לא,

אליעזר ראוכברגר:

גם שלא יתצפת, וגם שלא יוכל (לא ברור),

מני רחימוב:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לזרוק חפצים.

דליה אלפסי:

מראש מה?

מני רחמוב:

לשים קיר רפפה בחלק המערבי שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

ולצמצם למטר וחצי.

מני רחמוב:

לצמצם למטר וחצי כמובן, וחשש ל - , הליכים לא תקינים, הרמוניקה היא נבחנה, נכון יש פה, יש,

אליעזר ראוכברגר:

אגב רק לציין שהנושא של הצמצום, (לא ברור) זה מדיניות של הוועדה, שתמיד כשיש מתנגדים במרפסות זיזיות מעל זה, ויש,

יהודה פרוידגר:

הם חוזרים למרפסת המקורית.

עופר איובי:

איפה מטר וחצי?

אליעזר ראוכברגר:

מצמצמים למטר וחצי. אלא אם כן, יש חריגות, זה המדיניות.

מני רחמוב:

כן, ולגבי ההרמוניקה שהוגשה, בסדר, מבחינה טכנית הוחסרו בה דברים, אבל עכשיו אנחנו דורשים מה שלא קשורים למבקש, אוקי, אנחנו דורשים שכן יסמן אותם, אנחנו גם נתנו הערות של הצוות המקצועי.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו מבחינת,

יהודה פרוידגר:

יותר הריסת הישן.

אליעזר ראוכברגר:

קונסטרוקטיבית?

צביקה אסולין :
(לא ברור).

מני רחמוב :
אז זהו, קונסטרוקטיבי הוא התחייב פה, המהנדס, קודם כל,

יהודה פרוידגר :
הריסת הישן,

מני רחמוב :
הוא אמר שאת הרלסים האלה אי-אפשר להישען עליהם, שיצטרכו להרוס אותם ולבנות חדשים.

אליעזר ראוכברגר :
תנאי להיתר זה להביא חוות דעת,

אריאל גולן :
אולי אפילו ל - ,

אליעזר ראוכברגר :
של המהנדס שהרלסים,

מני רחמוב :
מהנדס הוועדה? איזה מהנדס? הוא היה מתכנן השלד.

יואל שבת :
לייזר, תנאי לתחילת עבודות,

עמנואל זלטס :
כן,

יואל שבת :
הריסה של הרלסים,

עמנואל זלטס :
והתאמה.

יואל שבת:

והתאמה ב - ,

עופר איובי:

זאת אומרת להבנה,

עמנואל זלטס:

זה הכול.

יואל שבת:

כאילו,

עופר איובי:

להבנה, זאת אומרת הוא לא יוכל להתחיל זה שהוא מציג לך,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יוכל להתחיל לעבוד.

יואל שבת:

הוא לא להתחיל לבנות,

עופר איובי:

לא יכול להתחיל,

יואל שבת:

עד שהוא לא הורס.

אליעזר ראוכברגר:

תנאי לתחילת עבודות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

גם אישור אבל מהנדס.

יואל שבת:

פיקוח.

עופר איובי:

פיקוח, 4 שנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל אתה מדבר,

יואל שבת:

לא, הוא יכול להתקדם.

אליעזר ראוכברגר:

בוא בעצם זה תנאי בהיתר, לא להיתר, אלא בהיתר.

יואל שבת:

בהיתר, כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

תנאי ראשון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לתחילת עבודות.

יהודה פרוידגר:

גם המהנדס אומר שחייבים לפרק את זה. אני אומר,

אריאל גולן:

למה לא לפרק את זה עכשיו?

יהודה פרוידגר:

לייזר, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

צריך להביא משאיות,

יואל שבת:

לפרק את הריצוף.

אליעזר ראוכברגר:

ופועלים, ואבק ורעש פעמיים, אנחנו תמיד עושים את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז כן לגבי ה - , אבל רגע,

יהודה פרוידגר:

אני אומר, אני אומר, באמת, שאם המהנדס אומר שהרלסים האלה מסוכנים היום, הוא יוצא,

אליעזר ראוכברגר:

אז אין מחלוקת בין הצדדים בכלל,

יואל שבת:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אין מחלוקת, הכול בסדר.

עופר איובי:

המהנדס,

יהודה פרוידגר:

אומר, המהנדס אומר,

עופר איובי:

בא ואומר,

יהודה פרוידגר:

שהרלסים,

עופר איובי:

והם כן יוצא לשמה, אז לחייב אותו מיד,

יהודה פרוידגר:

הוא יוצא לשם,

יואל שבת:

הוא יוצא לשם?

יהודה פרוידגר:

כן,

עופר איובי:

כן,

יהודה פרוידגר:

הוא בצד,

עופר איובי:

יש תמונה, זה (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

הוא משתמש בזה.

עופר איובי:

הוא משתמש בקטע הזה.

יהודה פרוידגר:

אם אנחנו אומרים לו,

עופר איובי:

לא ברזל סוכה.

יהודה פרוידגר:

על זה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הוא משמש, הוא שם שמה,

עופר איובי :

לא, לא, הוא יוצא לשם.

יהודה פרוידגר :

(לא ברור).

יואל שבת :

תנאי תחילת,

עו"ד אילנית מיכאלי :

הוא אמר שהוא יושב שם.

עופר איובי :

מה?

עמנואל זלטס :

עד (לא ברור).

עופר איובי :

שיוריד,

אליעזר ראוכברגר :

את המשטח, את המשטח שיוריד, על רלסים אי-אפשר לשבת,

מיטל שניאור :

כמה זה?

אליעזר ראוכברגר :

רק אם,

עופר איובי :

אתה שם משטח,

אליעזר ראוכברגר :

אז את המשטח שיוריד,

יהודה פרוידגר:

זהו, תנאי להיתר הורדת המשטח,

מני רחמוב:

לייזר,

עופר איובי:

מי יעקוב אחרי זה?

אליעזר ראוכברגר:

זה תנאי להיתר,

יהודה פרוידגר:

תנאי ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה תנאי להיתר,

יהודה פרוידגר:

תנאי לעקירת, תנאי לעקירת ה - , תנאי,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להיתר, הורדת המשטח, לתחילת עבודות,

יהודה פרוידגר:

הורדת הרלסים,

עמנואל זלטס:

התאמת הרלסים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ומה לגבי אישור מהנדס בכל זאת?

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה הוא מהנדס גם, ברור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הכול בפקוח,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, כמו כל תיק, מה ההבדל?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, והכול,

עופר איובי:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, מני, מה רצית?

מני רחימוב:

לגבי הצמצום, אמרנו מטר וחצי,

עופר איובי:

המטר וחצי, לא יותר,

מני רחימוב:

אנחנו רוצים 1.60 מטר, כשיגיע תחילת החלון, שלא ייפול באמצע חלון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, 1.60 מטר,

מני רחימוב:

וזה חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יואל שבת:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

10 ס"מ,

עמנואל זלטס:

על החלון,

אליעזר ראוכברגר:

האלה לא יעלו ולא ירדו. בסדר.

יואל שבת:

עד הקצה אבל,

עופר איובי:

והבנייה הזו של המטר, הקיר הזה,

יהודה פרוידיגר:

הוא אמר, הוא אמר,

מני רחימוב:

אמרנו,

אליעזר ראוכברגר:

ה – 1.60 מטר הורדנו בעצם בשביל לקבל את ההתנגדות,

יהודה פרוידיגר:

של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

למטה, שזה מחשיך להם ומאציל עליהם, לכן הורדנו את הרוחב כמעט, לכמעט מטר,

יואל שבת:

ליישר, זה גם וגם, גם וגם, גם לגברת, ברגע שאתה מרחיק את המרפסת מהמתנגדת.

יהודה פרוידיגר:

אבל הצד השני, לא?

אליעזר ראוכברגר:

גם נכון, אבל נכון, אבל היא,

יואל שבת:

גם וגם.

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא בעיקר דיברה על נושא של קללות, היא לא דיברה על החשכה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

היא לא דיברה על החשכה או על ה - ,

יואל שבת:

אבל הרחקנו את זה גם.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל היא לא דיברה על החשכה, או על הצללה, ושהמתנגדת, עשינו משהו אחר, עשינו את הרפפות 1.70 מטר.

יואל שבת:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה, זה בשבילה, בשביל השנייה. אוקי.

מני רחימוב:

בסדר, זהו, לאשר בכפוף.

אליעזר ראוכברגר:

לציין את זה רק ב - , בהחלטה.

עופר איובי:

שמה?

מני רחמוב:

קיבלנו חלק מההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל התנגדות זאת צמצמנו, בגלל התנגדות זאת, עשינו את הקיר וכולה. קדימה.

יואל שבת:

מני, אבל מעבר לבקשה עצמה תוסיף גם,

אליעזר ראוכברגר:

מני, אתה עושה צוות ג'? מני.

יואל שבת:

בהיתר?

מני רחמוב:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע חלון רפפות איפה? מני.

יואל שבת:

לא חלון רפפות, זכוכית.

יהודה פרוידגר:

לא, הוא אמר זכוכית חלבית.

יואל שבת:

זכוכית חלבית,

מני רחמוב:

זה יותר קל.

יהודה פרוידגר:

הוא אמר לבנים, הוא אמר, הוא אמר לבני,

יואל שבת:

לא, לא, הוא אמר,

מני רחמוב:

כאלה גבוהים. קבוע, רפפה קבועה, זה לא רפפה מתקפלת.

יהודה פרוידגר:

הוא אמר קיר לבנים.

מני רחמוב:

פשוט לבנים זה עומסים, וזה מאסיבי, אז אנחנו דורשים את זה ב – 5 ס"מ עם רפפות קבועה כמו גדר. זה כמו גדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

איזה חלון בסוף? רפפות, כן,

מני רחמוב:

רפפה גבוהה.

יואל שבת:

אפילו,

מני רחמוב:

מעקה רפפה גבוהה.

אליעזר ראוכברגר:

מני,

מני רחמוב:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, קדימה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מעקה.

עופר איובי :

מעקה רפפות.

צביקה אסולין :

לא נעים.

אליעזר ראוכברגר :

ת"ק 2 בסדר היום התנגדויות, קדימה.

מני רחימוב :

רגע, אני פותח את זה ונתחיל.

אליעזר ראוכברגר :

בבקשה.

עופר איובי :

אז פה זה מטר וחצי קיר.

עו"ד אילנית מיכאלי :

1.70 מטר הקיר.

עופר איובי :

לא, הקיר.

מני רחימוב :

הגובה של ה - , כ - 1.70 מטר.

עופר איובי :

הגובה 1.70 מטר של הקיר.

עו"ד אילנית מיכאלי :

הגובה של הקיר 1.70 מטר.

עופר איובי :

המרפסת עד 1.60 מטר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

המרפסת, כן.

יהודה פרוידגר:

עד עכשיו חלון.

עופר איובי:

ופירוק הזה ע"פ,

יהודה פרוידגר:

של מרפסת, באמצע החלון.

מני רחימוב:

יללה, אנחנו.

עופר איובי:

לא יפה.

אליעזר ראוכברגר:

בשביל היום הראשון, אתה מילאת מכסה של התגליות שלך. תבין שעוד מעט תראה שיש פה דברים הרבה יותר לא יפים.

עופר איובי:

לא, זה לא בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה המציאות החיים, זה,

עופר איובי:

אני לומד את זה, אני יכול,

אליעזר ראוכברגר:

זה עיריית ירושלים, אין מה לעשות, אין הרבה מה לעשות עם זה.

סיום הדיון